

[Ministeren for offentlige arbejder]

sigtsmæssig løsning af de arronderingsmæssige forhold gennem et nært samarbejde mellem jordfordelingssekretariatet, anlægsmyndigheden og ekspropriationskommissionen. Men det må også erkendes, at det skulle være muligt at nå videre på et udbygget lovgrundlag. Det foreslås hermed tilvejebragt.

Det må hilses med stor tilfredshed, at initiativet til at få disse regler gennemført i første række kommer fra landboorganisationerne. Der er således i de direkte berørte kredse en udbredt forståelse for det rigtige i at gennemføre regler af den i forslaget indeholdte art.

Under hensyn hertil, samt til at lovforslæets principielle indhold under de to tidligere behandlinger har fået en overvejende positiv modtagelse her i tinget, genfremsættes det hermed, idet jeg skal anbefale lovforslaget til hurtigt og velvillig behandling.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om indkøbsforeninger for mindre jordbrugere.
(Lovforslag nr. L 23).

Som anført i bemærkningerne til lovforslaget er der ved udgangen af marts 1980 disponeret over de statsmidler, der ved loven om indkøbsforeninger er stillet til rådighed til udlån til foreningerne.

Da der er stort behov for yderligere midler til finansiering af maskinindkøb m. v., finder regeringen det påkrævet, at sådanne midler tilvejebringes.

Forslaget skal ses som et led i regeringens erhvervs- og beskæftigelsesplan.

For finansåret 1981 foreslår regeringen efter forhandling med Danske Husmandsforeninger, at der af statskassen stilles 10 mill. kr. til rådighed til udlån til indkøbsforeningerne og for hvert af finansårene 1982 til 1985 et på de årlige bevillingslove opført beløb.

Endvidere indeholder lovforslaget bl. a. en ajourføring af forskellige beløb i loven, der vedrører udmåling af indkøb til foreningernes medlemmer m. m., samt en bemyndigelse til, at sådanne ajourføringer fremtidig foretages administrativt.

Jeg skal herefter fremsætte nærværende forslag til tingets velvillige behandling.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om køb på kredit.
(Lovforslag nr. L 24).

Lovforslaget bygger på betænkning om køb på kredit fra 1978 afgivet af kredittøbsudvalget, hvis medlemmer bl. a. var udpeget af erhvervs- og forbrugerorganisationerne.

Formålet med lovforslaget er at gennemføre en civilretlig regulering af hele kredittøbsområdet med hovedvægten lagt på at styrke kredittøbernes retsstilling. For afbetalingskøb med ejendomsforbehold skal lovforslaget afløse den gældende afbetalingslov fra 1954. Selv om afbetalingshandelen stadig væk er dominerende inden for kredittøbsområdet, er der ingen tvivl om, at andre kredittøbsformer, f. eks. kontokøb, vinder frem. Der er derfor behov for en civilretlig regulering af hele kredittøbsområdet og ikke blot af køb med ejendomsforbehold.

Kredittøb dækker jo en ikke uvæsentlig del af det samlede private forbrug. Det er nok især unge familier, der køber på kredit, ligesom denne mulighed spiller en særlig rolle for grupper med lave indkomster. Et væsentligt formål er derfor – under rimelig hensyntagen til sælgerens interesser – at sikre forbrugerne en øget og tidssvarende retsbeskyttelse. Forslaget skal her ses som et vigtigt led i den beskyttelse af forbrugerne, der i de senere år er gennemført med udgangspunkt i forbrugerkommissionens henstillinger.

En væsentlig nydannelse i forslaget er regler, der tager sigte på at give forbrugerne et bedre beslutningsgrundlag, når de skal tage stilling til, om de vil købe på kredit, og hvilket kredittilbud de i givet fald skal vælge. Det foreslås, at sælgeren i alle kredittøb med forbrugere skal give fyldestgørende og korrekte oplysninger om kredittvilkår og kreditomkostninger. Et særligt spørgsmål i denne forbindelse er, om sælgeren også bør have pligt til at give oplysning om kreditomkostningerne udtrykt som en effektiv årlig rente. Dette er en værdifuld oplysning for køberen, fordi den giver køberen et grundlag for at kunne bedømme omkostningerne ved en kredit uafhængig af kredittens størrelse, afdragsform osv. Fra forbrugerside anser man det for meget vigtigt, at forbrugerne sikres denne